

Dvojkáčik

občasník, č. 1/2019

Ahojte, kamaráti!

Volám sa Nana a som šéfredaktorkou vášho - nášho školského časopisu. Dvojkáčik je názov, ktorý časopis najlepšie vystihuje. Dvojkáči sú všetci, ktorí túto školu navštevujú. Spoločne prežívame školské radosti i starosti, vzdelávame sa, ale i zabávame, športujeme, súťažíme, tvoríme. Prežívame spolu skutočne veľa času. A o tom, ako ho prežívame, vás bude informovať práve naša redakčná rada.

Našou prioritou je dostať vás zaujímavým spôsobom „do obrazu“. Pretože v našej škole sa stále niečo deje. Máme veľa šikovných ručičiek, múdrych hlavičiek a nadaných športovcov. Samozrejme, nemôžete byť všetci všade, a čo nestihnete, o tom si prečítate tu, v našom časopise.

Vytvoriť časopis nie je práca na 2 dni a určite budeme potrebovať i vašu pomoc. Privítame akékoľvek nápady alebo názory, taktiež sa môžete zúčastniť na tvorbe príspevkov. Stačí, ak zaujímavý článok, básničku alebo obrázok odovzdáte našej redakčnej rade.

Veľmi sa už na vás, našich čitateľov, tešíme!

Nana

Pod' čítať náš časopis!

Lepšie než len X-box hrať
je časopis si prečítať.
Pre nás dobrý je ten náš,
zaujímavosti v ňom hľadáš.

Vieme, čo sa stalo včera,
aká fáma v škole vrela.
Kto? Čo? Kedy? Kde a kade?
Naše uši sú vždy všade.

Komu mobil zabavili?
Kto sa háda: "Mám viac sily!"
Čo bolo dnes na obed?
Žiaci to povedia hneď...

Nemusíš sa ale báť,
súkromie nechceme narúšať.
Ver, že časopis nie je nuda,
Nečítať, tak to je škoda!

Kika Šefčíková, 8. C

ČO MÁME NOVÉ?

- ✓ na našej škole sa začala od októbra podávať **desiata**
- ✓ v rámci projektu **ECO DAY** sme si zveľadili okolie školy, sadili sme stromčeky a natierali plot

- ✓ prvýkrát na našej škole deviataci zorganizovali **Halloween**, piataci a šiestaci plnili úlohy, zbierali body, ale hlavne sa straaaaaašne báli 😊
- ✓ koncom októbra sa naši družinári zabavili na tradičnej **Tekvicovej slávnosti**
- ✓ v novembri prebehla **imatrikulácia** prvákov

- ✓ začiatkom decembra nás navštívil štedrý **Mikuláš** aj so svojimi pomocníkmi
- ✓ deti z tanečného súboru **Dvojkáčik** zatancovali svojim blízkym

- ✓ **Vianočné trhy** opäť nesklamali, vyzbierali sme krásnu sumu, ktorou sme pomohli starkým v senickom Domove dôchodcov

Rozhovor s pánom riaditeľom

Všetci určite dobre poznáte nášho dlhoročného pána riaditeľa,

PaedDr. Krzysztofa Siwieca.

My však prinášame zopár informácií, ktoré ste o ňom isto nevedeli!

❖ Pán riaditeľ, ako ste sa dostali k nám, na Záhorie?

Na Záhorie som sa prisťahoval v roku 1985, pretože som sa oženil so Slovenkou.

❖ Aké ste boli dieťa? Na čo zo svojho detstva rád spomínate?

Samozrejme, rád spomínam na kamarátov, s ktorými sa stretávam v Poľsku do dnešných dní. Povahu som mal od malička pokojnú a vždy som bol zodpovedný. Už keď som bol škôlkar, veľmi rýchlo a rád som sa učil. Môj starý otec sa vždy so mnou chválil, keďže som vo veku 5 – 6 rokov ovládal veľa rôznych básničiek.

❖ Takže ste neboli výmyselník?

Určite nie.

(Uznávame, podľa fotky z detstva musel byť pán riaditeľ anjelič 😊)

❖ Ktorý predmet Vám v škole robil problémy alebo ste ho nemali rád?

Ako mnoho iných žiakov, ani ja som nemal rád matematiku. Hovorí sa, že matematika je kráľovnou všetkých predmetov, ale je to predmet ťažký. Keď som nastúpil na 2. ZŠ, viacerí učitelia nemali radi matematiku a spoločne sme v zborovni založili klub nepriateľov matematiky, ale je to VELKÉ tajomstvo (smiech).

❖ Čo rád robíte vo voľnom čase?

Koníčkov mám viacero. Určite autá, motorky, rybárčenie, streľbu a techniku vo všeobecnosti.

❖ Aký sen by ste si chceli ešte v živote splniť?

Cestovanie.

❖ Ak by ste mali možnosť vrátiť sa do minulosti, vybrali by ste si to isté povolanie? Prečo?

Každé povolanie má svoje výhody i úskalia. Výhody učiteľského povolania sú, že máme pomerne veľa prázdnin. Práca je možno stereotypom, pretože vieme, čo budeme robiť zajtra, vieme, čo budem učiť o týždeň. Ale nakoľko pracujeme s mládežou, povedal by som, že človek naozaj omladne.

❖ **Je v súčasnosti náročné pracovať s mládežou?**

Každý tvrdí, že pracovať s mládežou je náročné. Či to bolo pred rokom, pred desiatimi alebo pred sto rokmi. Každá doba prináša svoje plusy a mínusy. No vo všeobecnosti práca s mladými je nádherná, pretože človek sám sa pri nich vždy cíti mladý.

❖ **Plánujete ako pán riaditeľ na našej škole v blízkej budúcnosti niečo nové?**

Áno. Na jar budeme mať nové preliezky a ďalšie zariadenia na školskom dvore, ktoré spríjemnia čas žiakom i pani družinárkam. Budú umiestnené hneď vedľa školskej jedálne. Ale nakoľko máme stále sneh, nemôžeme s prácami začať teraz.

❖ **Nemyslíte, že by mali byť letné prázdniny dlhšie?**

Samozrejme, ja som za. *(Nooo, pán riaditeľ, ešte to nejako „zlegalizovať“ ☺)*

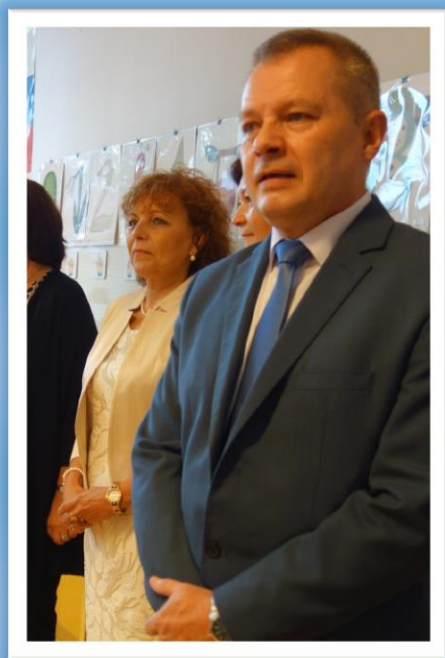
❖ **Máte obľúbené motto, citát alebo myšlienku, ktorou sa v živote riadite?**

Áno, takých myšlienok je viacero, ale pre mňa asi najdôležitejšia je:

"Nerob druhému to, čo sám nechceš, aby robili tebe."

Ďakujeme za rozhovor!

N. Královičová, Š. Jurigová, 8. B

Život obyčajného dievčat'a – Obyčajné ráno

(seriál na pokračovanie)

Čaute, decká!

Som obyčajné nást-ročné dievča, akých je u nás v škole veľa. Mnohé máme rovnaké radosti, starosti, obavy zo školy i zo života ☺ Týmito riadkami by som rada priblížila život obyčajného dievčat'a v rôznych životných situáciách, v škole i „neškole“. No a čím začať? Predsa „obyčajným“ ránom:

Ako každé ráno som vstala s nevôľou. "Zasa tá škola! Nemôže mi dať pokoj?!" Zakryjem si hlavu vankúšom. "Miláčik, škola je základ ľudstva," otvorí mama dvere do izby a vpustí tým dnu čerstvý vzduch. Potom s klopkaním podpätkov prechádza k oknu. Odostrie žalúzie nepoužité už asi pol roka. Dnu vkázlo jemné svetlo jesenného slnka. Párkrát som si pretrela oči a potom som sa odfarbala k stolu. Zdvihla som telefón a snažila sa v polospánku vypnúť budík, ktorý zvonil už asi 10 minút. Neochotne som sa pozrela na hodiny. „Bóže! Veď je iba 6:30! Prečo si mi zmenila čas budenia, mami?“ osopila som sa na ňu. Ona sa len nevinne usmiala a zatvorila dvere so slovami: „Prezleč sa.“

Bez záujmu ísť do školy som na seba navliekla nejaké rifle roztrhané na kolenách a čiernu mikinu s nápisom I DON'T CARE, DON'T ASK, DON'T TALK. Po vykonaní hygieny som na seba napatlala nejaké tie čierne tiene, bledý mejkap a špirálu. Na pery som si naniesla čierny rúž. Do rúk som vzala tašku a prehodila si ju cez rameno. Sadla som si k raňajkám, keď zrazu ku mne príbehne Rex. Žiadostivým pohľadom ma prebodáva a napokon mu s veľkou nechutou a vedomím - aj tak nestíham - dávam svoj chlieb. Zo stola som si teda vzala iba ovocnú tyčinku a obula som sa. Na chodbe ma zastavila mama. „Ale... zasa celá v čiernej? To som ti nekúpila dosť farebného oblečenia?“ sklamane mi pozrela do očí. Objala som ju, úplne odignorovala jej poznámku a vyšla som z domu.

Na telefóne svietilo 7:10. Rozbehla som sa teda k autobusovej zastávke. O chvíľu mi mal doraziť autobus.... zasa tá škola ... čo ma dnes čaká?

HALLOWEEN

Začiatkom novembra naši deviataci pripravili pre svojich spolužiakov Halloweenský večer. Keď večer, tak naozaj VEČER. Akcia sa začala o 18.00, a keďže bola už pokročilá jeseň, naša škola bola zahalená do úplnej tmy. Chodby osvetľovalo len tlmené svetlo sviečok. Po škole sa celé 3 hodiny pohybovali záhadné bytosti, ktorých cieľom bolo žiakov čo najviac vystrašiť (samozrejme, v rámci medzí, aby sme sa na druhý deň nebáli vrátiť do školy ☺) Kostýmy deviatkov boli nápadité, čo dokazovali občasné výkriky hrôzy nesúce sa chodbami. Ale ani mladší sa nedali zahanbiť a na akciu dorazili zaujímavo preoblečení. V jednotlivých triedach žiaci plnili rôzne strašidelné úlohy a na bezpečnosť dozerali učitelia. A priznávam, tých bol tiež niekedy problém spoznať...

Všetci sme radi, že sme mohli vidieť školu i v inom „svetle“ a už teraz sa tešíme na nasledujúci Halloween.

Môj najkrajší zimný zážitok

Po Vianociach som išla na prázdniny k tete do Zuberca, u ktorej mám kobyľku. Rada s ňou chodím na vychádzky po krásnych okolitých lesoch. Keď sme boli asi dva dni po Silvestri na prechádzke, chceli sme objaviť nový chodníček. No čo čert nechcel, stratili sme sa.

Stretli sme malé líšky a videli veľa srniek. Ale ľudí žiadnych. Chvíľu som si myslela, že sa rozplačem, ale nestrácala som hlavu. Chcela som zavolať tete, tá to tam pozná, ale nebol signál. Rozhliadala som sa po okolí, ale nevidela som ani žiadnu značku. A tu som zrazu zbadala si dva kilometre od nás moju najobľúbenejšiu rozhl'adňu. Vedela som, že pri nej je značenie. Rýchlo sme s kobyľkou uháňala k nej a keď sme sa dostali na miesto, naskytol sa mi nádherný výhľad. Zbadala som aj Zuberec, aj značenie. Domov sme sa dostali asi o štvrtej večer.

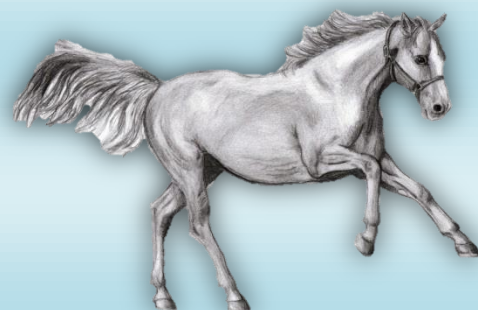
Túto vychádzku si budem pamätať navždy... Rada sa do Zuberca vraciam a kobyľku Bellu nadovšetko milujem.

M. K., 6. A

Jedného dňa sme počas zimných prázdnin išli s rodinou do Brna do Family parku. Veľmi som sa tešila. Dve hodiny sme sa zabávali a potom sa stalo niečo veľmi nepríjemné... Jedno päťročné dievčatko si zlomilo nohu. Zabávala sa na atrakcii určenej pre 10-ročné deti a zranila sa. Veľmi hlasno plakala. Hneď som jej utekala pomôcť. Keďže tam okrem mňa nikto nebol, musela som si poradiť sama. Zobrala som ju na chrbát a utekala som za mojím tatinom. Potom sme to išli ohlásiť zamestnancom. Jej rodičia boli v kaviarni a o chvíľu pribehli. Poďakovali sa nám a dievčatko si prebrali.

Ďalej už neviem, ako to pokračovalo, ale viem, že som vykonala dobrý skutok.

N. H., 6. A

Z PERA NAŠICH ŽIAKOV

Generácia

Počítače, mobily, celú Zem nám dobyli,
nepoznáme šírý svet, ovládol nás internet.
Na svete vládne prázdnota,
ľudia stratili pojem života.

Nechodíme vôbec do lesa,
ľudia, prosím, zmeňme sa!
Na na nete môžem byť hocikým,
hocikým, o kom sním.

Lenže ty si ty a to si chráň!
Komu má vietor fúkať, ak nie nám?
Dnešnú dobu tvoria procesory,
plače príroda, plačú hory.

Nesed' doma na facebooku,
pod' von, podávam ti ruku.
Svet je zmätený, nevie, čo sa deje,
wifi t'a pri srdi nezahreje.

Ty si tvor, tak tvor!
Nepozerať na monitor!
Pod' von!

Nela Nádašská, 9. C

Za všetko môže čas

Ako Rómeo ľúbi Júliu
Tak ľúbi mesiac hviezdy
Tak ja ľúbim Teba
A ľubiť Ťa budem navždy

Keď slnko zapadá
Lúč sŕáca jas
Láska íá keď horí
Rýchlo plynie čas

Zobral nám lásku, zobral ju čas
Vyhasol plameň, vyhasol v nás
Zapál íú lásku, zapál ju v nás
A vráť nám tie objatia, čo vzal
nám čas

Nika B., 9. A

Hrdličky

Preleteli dve hrdličky,
preleteli nad krajinou,
jedna druhej pusku dala,
tá sa z toho zosypala.

Keď ju našla na tej zemi,
buchla sa do veľkej steny.
Bolo to tak komické,
no aj trošku tragické.

Bolela ich obe hlava,
nebola to žiadna sláva.
Šťastne spolu odleteli,
aj sa spolu oženili.

Šťastie s nimi d'alej vládlo,
nešťastie ich obchádzalo.

Ema, Anet a Anet , 7. B

AJ TAKÍTO SME MY

Keď dostali naši deviataci úlohu, aby charakterizovali sami seba, vyšli z toho aj takéto .... no, ved' posúďte sami... Tak čo, spoznávate autorov?

Mám 15 rokov a konečne som dostala občanaák. Som rada, že ho dávajú na základe veku a nie podľa zásluh....

Mám nos ako uhorka a na ňom odporné akné.

Ja som taký tvor, ktorý by spal celé dni i noci. Rada sa prechádzam ku chladničke a naspäť do izby.

Pekná tiež nie som, ale tak – pozeráť sa na mňa dá.

Mám ryšavé vlasy, hnedé oči a meriam 175 centimetrov. Keď ma uvidíte na ulici, môžete ma aj pozdraviť.

Ja som také trdlo.

Áno, chcela by so sa lepšie učiť fyziku, byť vyššia, sebaistejšia. Ale v konečnom dôsledku som PRESNE taká, aká chcem byť. To neznamená bezchybná, dokonalá, ale prosto JA. Dievča, ktoré má rado slnečnice, modrú farbu, dobrú knihu a nemá šajnu, kam pôjde na strednú školu.

Som miniatúrne dievčatko, ktoré zje viac ako všetci jej spolužiaci dokopy.

Sestra mi raz povedala, že mám obočie ako Brežnev. Tak som zobrala žiletku – a zrazu som nemala štvrté obočia. Teraz už si ho trhám, ale pre istotu si obočie meriam. abv som ho mala rovnaké 😊

Svoju postavu totálne nenávidím, no snažím sa ju zachrániť oblečením.

Je tu veľká pravdepodobnosť, že som človek. Som majiteľom dvoch rúk, dvoch nôh, dvoch očí, dvadsiaticich prstov a kopy ostatných orgánov.

Musím povedať, že som taký menší narcis...

Čo nás trápi...

Na podnet deviatakov vznikla rubrika, v ktorej sa pani psychologičky spýtali na otázky, ktoré ich trápia. Možno tiež vy, naši čitatelia, nájdete na tejto stránke odpovede, ktoré vám pomôžu prekonať náročné obdobie dospievania.

✓ Ako sa vyrovnat' s tým, že sa rodičia rozviedli?

Najskôr je treba si uvedomiť, že to nie je tvoja vina. Je dobré sa s niekým porozprávať o tom, ako sa cítiš, čo si o rozvode myslíš. Je dobré sa s rodičmi dohodnúť na tom, ako budeš teraz s nimi prežívať čas. Skús im povedať svoj názor. Najlepšie by bolo, aby ste spoločne zašli na rozvodové a porozvodové poradenstvo. Ak sa ti rodičia rozvádzajú, na súde ťa zastupuje kolízna opatrovníčka, ktorej sa môžeš tak isto zdôveriť a môžeš ju požiadať o pomoc.

✓ Ako sa porozprávať s rodičmi o vážnych veciach?

Záleží na tom, akú máte doma komunikáciu. Niektorí ľudia, aj dospelí, sa boja otvorene rozprávať o veciach, ktoré im nie sú príjemné. Ak dieťa príde s vážnou vecou, rodič sa môže vystrašiť a môže zareagovať tak, že mu prestaneš dôverovať. Naopak, niektorý rodič môže byť rád za prejavenu dôveru a môžete mať príjemný rozhovor aj o vážnych veciach. Je dobré to risknúť. Ak sa stane opak, môžeš to skúsiť znova. Ak neuspeješ, je dobré, ak sa porozprávaš s iným dospelým (tetou, babkou, ujom, učiteľom, psychológom, výchovným poradcom...)

✓ Ako mám povedať doma o šikane?

Ak ťa v škole niekto šikanuje, je dobré to čo najskôr riešiť. Ak sa to bojíš povedať doma rodičom, môžeš to najskôr povedať učiteľovi a učiteľ si môže zavolať rodiča do školy a povedať mu to. Môže byť pre teba ťažké o tom hovoriť, ale čím dlhšie budeš problém odkladať, tým to môže byť ťažšie. Môže sa stať, že rodič nebude brať tvoje problémy vážne. Veľa otcov povie synovi: „Si nejaký chlap a chlapi sa nest'ážujú“. Ale je to veľký omyl. Ak nenájdeš pochopenie doma, určite po povedz v škole učiteľovi, ktorému najviac dôveruješ alebo výchovnému poradcovi.

Niečo ku všetkým otázkam:

Ak máš problém, s ktorým si nevieš rady, vždy je dobré sa s niekým porozprávať. Môžeš sa tiež obrátiť na psychológa. Môžeš využiť Centrum pedagogicko-psychologického poradenstva. V Senici sídli v rodinnom dome na Robotníckej ulici 62/45 a môžeš ich kontaktovať na čísle 034/651 20 61. Ďalej môžeš využiť aj internetové poradenstvo www.ipcko.sk, kde ti poradia online.

Múdrosti zo školských lavíc

Učiteľ: Ako delíme pramene?

Žiak: Hmotné a tekuté.
(hmotné, písomné a obrazové)

Učiteľ: Čo tvorí povrch Slovenska? **Žiak:** Povrch Slovenska tvorí Panenská panva. (Panónska)

Učiteľ: Ako sa nazývajú rovné čiary, ktoré sa pretínajú v spoločnom bode?
Žiak: Hrôznobežky.

Učiteľ: Ktorý rod vládol v Uhorsku v 10. storočí? **Žiak:** Avatari (Arpádovci)

Učiteľ: Kto dobyl Nitrianske kniežatstvo? **Žiak:** Mojsej (Mojmír)

Učiteľ: Aké sa píše v tomto slove „i“?
Žiak: Y ako ypsilon s mäkkým i.

Žiak: Dobrý žiak musí vedieť prežívať slovník. (používať)

Príslovia z hodiny:
Kto druhému jamu kope, hrob.
Ako sa do hory volá, holá.
Nehovor hop, lebo spadneš.

Učiteľ: Pamäť funguje ako sval, čím viac ju cvičíš, tým je silnejšia.
Žiak: Takže keď ma po učení bolí hlava, má vlastne môj mozog svalovicu ?

ZÁBAVNÝ ATELIÉR

Na krúžku Zábavný ateliér naši žiaci vo voľnom čase vyrábajú pod vedením Mgr. Eriky Hyžovej a Mgr. Jany Ponechalovej krásne výrobky a darčeky. Na obrázkoch môžete vidieť svietnik, divadielko, adventný kalendár, ježkov z plastovej fľaše, tancujúce bábky a ďalšie pekné veci.

Redakčná rada:

Šéfredaktor: Natália Kráľovičová

Autori príspevkov: Kristína Šečíková, Natália Kráľovičová, Šárka Jurigová, Nikola Blažková, Nela Nádašská, Ema Kutáľková, Aneta Šteruská, Aneta Bíliková, Sabina Mastihubová, Petra Stehlíčková, Monika Klimková, Nina Heltová

Výtvarná spolupráca: Dominika Grežová